

Rezumat - Plumb

Poezia 'Plumb' deschide volumul de poezii publicat in 1916 si ea defineste personalitatea poetului. Titlul poeziei Plumb este un simbol al izolarii, iar anotimpul cand se petrece actiunea in stransa concordanta cu titlul poeziei este cel al toamnei, moment al descompunerii elementelor naturii.

Poezia exprima in numai cele doua catrene ale ei, o stare sufleteasca de o coplesitoare singuratate. Atmosfera este de o dezolare totala in tremuratoarea apasare materiala fiind sugerata de greutatea metalului intunecat.

Poezia este structurata pe doua planuri. Pe de o parte realitatea exterioara, prezenta prin cimitir, prin cavou o lume ce-l determina la izolare, iar pe de alta parte realitatea interioara care are in vedere sentimentul iubirii a carui invocare se face cu disperare fiind si el conditionat de natura mediului. Este de fapt incercarea poetului de a evada din lumea inchisa izolata in care se zbate.

Poetul insa nu izbuteste sa depaseasca momentul, cuvantul 'intors' realizeaza de fapt misterul intregii poezii. Cuvantul cheie al intregii poezii este 'plumb' care devine metafora

-simbol si care este repetat de trei ori, numar fatidic in fiecare catren. Repetitia acestui cuvnt sugereaza o atmosfera macabra de cavou.

in acest mediu, sentimentul iubirii inseamna 'intoarcere spre apus' cum spune poetul Lucian Blaga, adica moartea.

'Dormea intors amorul meu de plumb,
... pe flori de plumb.'

in aceste conditii poetul nu se poate redresa, nu se poate inalta si ultimul vers, aduce consolarea si resemnarea 'si-i atarnau aripele de plumb' sugerand zborul in jos, care cadere este surda si grea.

intre aceste coordonate ale realitatii exterioare si interioare se desfasoara monologul tragic al poetului intr-o atmosfera tulburatoare prin moarte (la nivel semantic) iar pe de alta parte prin repetitia cuvantului plumb folosit obsesiv ca determinant. Apare de trei ori, in fiecare strofa in rima versurilor 1 si 4 la cezura versului 2.

Cuvantul cheie repetat astfel nu sugereaza descompunerea materiei - element definitoriu pentru poezia bacoviana - ci impietrirea; presiunea fiind prea mare, poetul se pietrifica neconditionat.

Poezia Plumb este o poezie simbolista, nu numai prin corespondente din lumea minerala ci si prin muzicalitatea versurilor realizate cu ajutorul cezurei.

Versul este iambic in exclusivitate, iar tonul este elegiac. Prin repetitia obsedanta a cuvantului

cheie, poezia devine o elegie asemanatoare cu bocetele populare.

Structura poeziei este armonioasa, prima strofa se repeta in afara de versul al doilea, astfel incat versul 1 este in relatie cu versul 5, 3 cu 7, si 4 cu 8.

Mijloacele artistice de realizare pe langa simbol intalnim metafore si personificari 'Dormeau adanc sicriile de plumb'.

Remarcam folosirea verbelor la imperfect: 'dormeau', 'stau' care sugereaza acea atmosfera de dezolare, o actiune trecuta dar neterminata, in continua desfasurare inca.